

folkningen fra 9,553 Indbyggere til 10,244, fra 1891—1901 med 1,039 eller 10 pCt. 1039 er ikke et meget stort Tal, men man maa huske, at det jo er smaa Forhold deroppe. Den hele Befolkning udgør ca. 11,000 Individuer. Det ærede Medlem gav mig et godt Raad med Hensyn til, hvorledes vi kunde komme bort fra det Under-skud, Grønland giver os. Vi skulde nemlig, sagde det ærede Medlem, henkøbe Fisk deroppe og sælge dem, syntes Meningen at være, til Polarekspeditionerne. Dette Raad tror jeg nu ikke, jeg vil kunne faa nogen Brug for. Men om selve Spørgsmaalet at optage Fiskeriet paa Grønland, ønsker jeg at sige et Par Ord, saa meget mere som denne Sag i forrige Rigsdagssamling var til Forhandling her i Tinget, særlig paa Foranledning af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen). Jeg skal da oplyse, at der i denne Vinter er udgaaet en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvorefter Laksetrafikken i Grønland fra og med 1903 overtages af Direktoratet, saaledes at det fra dette Tidspunkt at regne forbydes alle andre at hjemsende eller medtage saltet Laks fra Grønland. Ligeledes er der udgaaet Skrivelse, hvorefter Trafikken med saltet Hvidfisk i Nordgrønland ligeledes overtages af Direktoratet. Det gode Raad, der laa i det ærede Medlems Udtalelser, at vi skulde tage os af Fiskeriet deroppe, saaledes at ikke mere som hidtil blot Tran og Skind af Sæler, Bjørne og Ræve var Genstand for Direktoratets Handel, er fulgt, eller rettere sagt Ønsket herom er opfyldt for længe siden, idet Lakse- og Hvidfiskeriet og Forhandlingen heraf fremtidig ogsaa vil blive overtaget af Direktoratet og drevet af det alene. Ogsaa jeg haaber, at Statens Overtagelse af Fiskeriet vil bidrage til, at de finansielle Forhold for Grønlands Vedkommende ville blive bedre. Men jeg tør dog ikke love noget om, at Overtagelsen af dette Fiskeri skulde bevirke, at Under-skuddet helt forsvinder.

Marineministeren (Jøhnke): Blandt de forskellige Klager fra Fiskere, som fremførtes af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), var der en, der blev adresseret til Marineministeren, og som gik ud paa, at en stor Del af Sundet, navnlig omkring Middelgrundsfortet, har været afspærret en Del af September Maaned af Hensyn til Marinens Øvelser med Miner og Forter, og det henstilledes, at disse Øvelser bleve henlagte til en anden

Tid af Hensyn til Sildefiskere, som led Skade baade paa Fangst og Redskaber. Jeg kan dertil bemærke, at det Bælte, der har været afspærret ved disse Øvelser, var 3400 Alen langt og 1600 Alen bredt, og at man altid til Øvelserne vælger saadanne Steder, som i saa ringe Grad som muligt lægger Hindringer i Vejen for Skibs fart og Fiskeri. Øvelser af den omhandlede Art afholdes hvert andet og tredie Aar, og jeg skulde gerne komme det ærede Medlem i Møde, da det i og for sig kan være Marinen ligemeget, om Øvelserne blive lagte en Smule tidligere, men Vanskeligheden bestaar i, at disse Øvelser ogsaa ere af Interesse for Forterne og derfor maa afholdes, naar Efteraarsmandskabet er inde, og Forterne derved ere i Stand til at tage større Del i Fællesøvelserne, og Efteraarsmandskabet til Forterne komme først midt i September Maaned. Jeg kan i øvrigt oplyse, at intet Orlogsskib gaar til Søs i vore Farvande, uden at det er paalagt det at gøre det yderste for ikke at beskadige udestaaende Fiskerredskaber.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) henlede min Opmærksomhed paa Marinens Forsyning med Kul og Opbevaringen af Kullene, saaledes at de ikke tabe i Brændselsværdi. Jeg skal i den Anledning bemærke, at Marinen selvfølgelig maa ligge inde med større Beholdninger af Kul, end det øjeblikkelige Forbrug fordrer, da vi ingen Kulminer have at falde tilbage paa. Hvorvidt der kan disponeres over en Del af denne Beholdning til anden Brug end det strengt militære, f. Eks. til Kulforsyning under strenge Vintre, maa afhænge af, hvorledes Forholdene ere i Øjeblikket. Spørgsmaalet om Kulbeholdningens hensigtsmæssige Magasinering eller Lagring, hvad man vil kalde det, har i lang Tid været Genstand for alvorlig Undersøgelse først og fremmest i England. Vort Værft har ogsaa gjort denne Sag til Genstand for Forsøg i mindre Maalestok, idet man har lagret Kullene under Vand, selvfølgelig Saltvand, netop paa den Maade, som er antydnet af det ærede Medlem. Jeg tror dog ikke, at denne Opbevaringsmaade, selv om den maatte vise sig formaalstjenlig, vil blive af stor Interesse for os. Derimod vil den kunne faa stor Betydning for de Nationer, som ere nødsagede til at ligge inde med enorme Beholdninger i varme Klimater, hvor Kullene ere udsatte for den stærke Solvarme; faa de saa Regn, briste de, og de forvitres i høj Grad — der siges